

1. Excerpt of email received August 3, 2017

Thankfully most of the Jewish community has come to realize that this practice is inhumane and has no place in our religion. For this reason, it has been essentially banned in three major Israeli cities (Tel Aviv, Petach Tikvah, Rishon Litzion) and leading orthodox Rabbis such as Rabbi Shlomo Aviner, Rabbi Yitzchock Kaduri zt"l, Rabbi David Rosen, Rabbi Chaim David Halevi, Rabbi Shlomo Zalman Auerbach zt"l, and Rabbi Yosef Blau have spoken out against the practice and/or started using coins instead of chickens.

Can we add you to our growing list of Orthodox Rabbis who oppose kapporos done with chickens and who support kapporos through tzedakah? Hopefully we will be able to turn this Chillul Hashem into a Kiddush Hashem.

Background

2. Rabbi Moshe Isserles (16th century Cracow), Shulchan Aruch Orach Chaim 605:1

ונהגין ליקח תרנגול זכר לזכר, ולנקבה לוקחין תרנגולת (ב"י בשם תשב"ץ), ולוקחין למעוברת ב' תרנגולים אולי תלד זכר; ובוחרין בתרנגולים לבנים, על דרך שנאמר: אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו (ישעיה א, יח) ונהגו ליתן הכפרות לעניים, או לפדותן בממון שנותנים לעניים (מהרי"ל). ויש מקומות שנוהגין לילך על הקברות ולהרבות בצדקה, והכל מנהג יפה. ויש להסמיך שחיתת הכפרות מיד לאחר שהחזירו עליו. וסמך ידיו עליו, דמות הקרבן; וזורקין בני מעיהם על הגגות או בחצר, מקום שהעופות יכולין לקחת משם (טור).

The practice is to take a rooster for a male, and a chicken for a female. For a pregnant woman they take two birds, as it may be a male. They choose white birds, as in Isaiah 1:18, "If your sins are like red wool, they will become white like snow." The practice is to give the *kapparat* to the needy, or to redeem them with money which is given to the needy. In some places they [also] go to graves and increase tzedakah, all of which is a good practice. The *shechitah* of the *kapparat* should be immediately after it is passed over him. And he leans his hands on it, like a korban. And they throw the innards on the rooves or in the yard, where the birds can take them.

3. Tehillim 107:10, 107:14, 107:17-21; Iyov 33:23-24

[Human beings] dwellers of darkness and the shadow of death, prisoners of suffering and iron. He will remove them from darkness and the shadow of death, and He will sever their bonds. Fools suffer due to the path of their sins and their guilt; their spirits reject all food, and they reached the gates of death. They cried out to Gd in their pain, and He saved them from their crisis. He will send His word and heal them, and rescue them from their destruction. They will thank Gd for His kindness, and His wonders for human beings.

If there is one defending *malach* of one thousand to tell of a person's righteousness, Gd will show him favour and say, "Redeem him from descending into destruction; I have found atonement."

4. The substitution

This is my exchange, this is my substitute, this is my atonement. This rooster will die, and I will enter and go to good and long life and to peace.

5. Rabbi Jacob Moellin (14th-15th century Germany), Maharil, Laws of Erev Yom Kippur 2

יש מקומות שנותנים הכפרות גופן לעניים, והוכשר מנהג ריינוס שנותנים מעות שוים לעניים דאז לא מתבייש העני מלקבלם. אבל כשנותנים את התרנגול גופי אומר העני "זה השליך עונותיו על תרנגול זה, ונבזה אני לו ששלחו אלי."

In some places they give the *kapparat* themselves to the needy. The custom of Reines is good, to give their monetary equivalent to the needy, so that the pauper will not be ashamed to accept them. But when they give the rooster itself, the pauper says, "He cast his sins upon this rooster, and I am degraded to him such that he sent it to me."

6. Rabbi Sheshna Gaon (8th-9th century Babylon), Teshuvot haGaonim, Shaarei Teshuvah 299

וששאלתם האי שאנו רגילים לשחוט ערב יוה"כ תרנגולים ואין אנו יודעים מנהג זה למה, אי משום תמורה מ"ש תרנגול מבהמה וחיה, הא ודאי קושיא היא. וי"ל שיש בה שני טעמים: (1) אחד שתרגול מצוי בביתו של אדם מבהמה וחיה, ועוד יש במקומו עשירים שעושים תמורה אילים, ועיקר מבעלי קרנים דמות אילו של יצחק אבינו לפי' לא דבר קבוע הוא. (2) ועוד שמענו מחכמים ראשונים שאעפ"י שיש מי שעושה תמורה בבהמה שדמיה יקרים, תרנגול מובחר לפי ששמו גבר...

As far as your question regarding our practice of slaughtering roosters on Erev Yom Kippur and we don't know the reason. If it is a substitute, why is a rooster different from a domestic or wild animal? This certainly is a question, and one could offer two reasons: (1) Roosters are more common in the home than domestic or wild animals. We have wealthy people in our area who use rams as substitutes. The essence is that it is horned, like Yitzchak's ram. So it's not fixed. (2) We have also heard from early sages that even though some use animals, which are expensive, a rooster is better because it is called *gever* [man].

7. Commentary of Rashi (11th century France) to Shabbat 81b, citing Rav Natronai Gaon

ובתשובת הגאונים מצאתי: שעושין חותלות מכפות תמרים, וממלאין אותם עפר וזבל בהמה, ועשרים ושנים או חמישה עשר יום לפני ראש השנה עושין כל אחד ואחד לשם כל קטן וקטנה שבבית, וזורעים לתוכן פול המצרי או קיטנית, וקורין לו פורפיסא, וצומח, ובערב ראש השנה נוטל כל אחד שלו, ומחזירו סביבות ראשו שבעה פעמים, ואומר: זה תחת זה, וזה חליפתי וזה תמורת, ומשליכו לנהר.

In a responsum of the Gaonim I found: They make baskets of palm branches and fill them with dirt and animal manure. 22 or 15 days before Rosh HaShanah, each individual makes one for each minor boy and girl in the house, and they plant *pol hamitzri* or *kitnit* in them. They call it *porfisa*. It grows, and on the day before Rosh HaShanah each one takes his own and passes it over his head seven times, saying, "This in place of this, this is my exchange, this is my substitute," and he throws it into the river.

Three Levels

8. Rabbi Jacob Weil (15th century Germany), Responsum 191

ויחשוב בלבו שהוא חייב מיתה כמו זה. והיינו טעם הקרבנות.

He should intend that he is liable for death, like this creature. And this is the logic of korbanot.

9. Talmud, Horiyot 12a

אמר אביי, השתא דאמרת: סימנא מילתא היא, [לעולם] יהא רגיל למיחזי בריש שתא קרא ורוביא, כרתי וסילקא ותמרי.

Abbaye said: Since we say that signs are substantive, one should accustom himself to see gourds and fenugreek, leek, beets and dates at the start of the year.

10. Vayikra 16:22

וְנָשָׂא הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם...

And the goat shall bear with it all of their sins...

11. Rabbi Yosef Chaim (19th century Baghdad), Torah Lishmah 155

אין משמעות זה כמו כפרת הקרבן אלא כאן קורים אותם כפרות לשון כופר נפש...

זאת ועוד לפי סודן של דברים אלו שגילה רבינו הגדול האר"י זצ"ל הנה תמצא כי באמת ענין זה הוא דוגמת הנעשה בשעיר המשתלח וכמ"ש בספר הכונות הנמצא אצלנו בכתובת יד בדרוש יו"כ וז"ל: המנהג של הכפרה הנזכר בספרי הגאונים היה מורי ז"ל נזהר מאד לקיימו וכו' וסוד הדבר הוא לכפות את הדין כי הנה התרנגול נקרא גבר...

[The word *kapparo*] is not like *kapparah* of a korban. Rather, here they call it *kapparat* like *kofer nefesh* [ransom]...

Further, according to the secret of these things revealed by the great Ari zt"l, you will find that this is modeled on the scapegoat, as written in a manuscript edition of *Sefer HaKavanot*. My mentor [the Ari] was very careful to fulfill the custom of *kapparah* mentioned in the texts of the Gaonim... And the secret of it is to bind the judgment, for the rooster is called *gever*...

12. Rabbi Yisrael Meir Kagan (20th century Poland), Mishneh Berurah 605:4

כתבו האחרונים: אם אין לו תרנגול יקח אווז או שאר ב"ח שאינם ראויים להקרבה למזבח וי"א אפילו דגים:

The later authorities wrote: If there is no rooster, take a goose or other creature which is not suitable for the altar. Some say even fish.

13. Rabbi Avraham Danziger (18th century Prague, Vilna), Chayei Adam II-III 144:4

ואמנם אף שכמה גאונים כתבו מנהג זה, מכל מקום מה שנשרש בלב ההמון שכל כפרת יום הכפורים תולה בזה, וכמעט שכפרות ואכילת מצה נחשב להם למצוה אחת וסוברים שאין להם כפרה ביום הכפורים אם לא בתרנגול. ועל ידי זה באים לידי איסור נבלה חס וחלילה, שדוחקין זה את זה בקהלות גדולות והשוהטים נייעורים כל הלילה בפנים זעופים ואינם מרגישים בסכין. ואי לדידי צייתי ואינם רוצים לבטל מנהג זה, טוב יותר היה להם לסבב על ראשיהם במעות, כמו שכבר נשרש בלב עמי הארץ שאם אי אפשר להם להשיג תרנגול, אזי מסבבין במעות, שבאמת כן מצינו במנהג קדמונים שהיו מסבבים בזרעים. ותחשב להם לצדקה, ושלא יהיו נכשלים באיסור נבלה חס וחלילה.

In truth, even though several *gaonim* recorded this practice, still, what is embedded in the heart of the masses is that the entire atonement of Yom Kippur depends on this, almost as though *kapparot* and eating matzah were equivalent mitzvot, and they think they have no atonement on Yom Kippur other than with a rooster. Through this they come to the sin of *neveilah*, Gd-forbid, for they push each other in great mobs, and the *shochtim* are awake all night, in foul moods, and they do not sense the blade. If they would listen to me, and they don't want to cancel this practice, it would be better for them to wave money around their heads – as is already embedded in the heart of the ignorant that if they cannot acquire a rooster, they should circle money. For in truth it is found in early practices that they circled plants. This would be considered righteousness for them, and they would not stumble in the sin of *neveilah*, Gd-forbid.

What's Wrong with Kapparot?

14. Rashba (13th century Spain), Responsum 1:395

כל הרואה יודע שאין זה לשם עולה ולשם שלמים דוקא אלא דברי הבאי בעלמא.

Observers know that this is not actually an *olah* or *shelamim*, just an empty practice altogether.

15. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Shulchan Aruch Orach Chaim 605:1

מה שנוהגים לעשות כפרה בערב יום כיפורים לשחוט תרנגול על כל בן זכר ולומר עליו פסוקים, יש למנוע המנהג.

The practice of performing *kapparot* on Erev Yom Kippur, *shechting* a rooster for every male and reciting verses – one should prevent this practice.

16. Mishnah Shabbat 6:10

יוצאין בביצת החרגול ובשן שועל ובמסמר מן הצלוב משום רפואה דברי ר' מאיר וחכמים אומרים אף בחול אסור משום דרכי האמורי
One may travel [on Shabbat] with a locust's egg, fox's tooth or a *tzaluv* person's nail, for medical purposes, per Rabbi Meir. The sages said this is prohibited even during the week, due to Emorite practices.

17. Rambam (12th century Egypt), Sefer haMitzvot, Lo Taaseh 30

שהזהירנו מלכת בדרכי הכופרים ומהתנהג במנהגותיהם ואפילו במלבושיהם וקבוציהם במושבם. והוא אמרו יתעלה (ס"פ קדושים) ולא תלכו בחוקות הגוי אשר אני משלח מפניכם...

He commanded us not to walk in the ways of the deniers and following their practices – even their dress and their gatherings. As He said, "And you shall not go in the statutes of the nation I am evicting before you," etc.

18. Rashba (13th century Spain), Responsum 1:395

אני מצאתי מנהג זה פשוט בעירנו עם שאר דברים שהיו נוהגין כיוצא בזה. שהיו שוחטין תרנגול זקן לכפרה על הנער היולד וחותרים ראשו ותולים הראש בנוצתו בפתח הבית עם שומים. והבלים הרבה שנראו בעיני כדרכי האמורי ודחקתי על זה הרבה. ובחסד עליון נשמעו דברי ולא נשאר מכל זה ומכיוצא באלו בעירנו מאומה...

I have found the practice has spread in our city, with other, similar practices. They slaughter an old rooster for *kapparot* for a newborn, and they hang the head with its feathers over the doorway, with garlic. And many empty practices which appear to me as the paths of the Emori, and I have pushed heavily against this. And with Divine favour, my words were heard, and none of this and the like remains in our city...

19. Rabbi Eliezer Melamed (21st century Israel), Pninei Halachah, <http://ph.yhb.org.il/15-05-08/>

ויש אומרים שאין לקיים מנהג זה מפני שהוא מ'דרכי האמורי', היינו מנהג גויים שמבוסס על אמונות זרות...

And some say not to maintain this practice because of "the paths of the Emori", meaning a practice of non-Jews, founded on foreign beliefs...

20. W. H. Davenport Adams, *Curiosities of Superstition* (1902), pg. 127

It was on Halloween, or All Hallows' Eve – the evening of the 31st of October – that Superstition ran riot [in Celtic society], because on that particular evening the supernatural influences of the other world were supposed to be specially prevalent, and the power of divination was likewise believed to be at its height... Apples are a relic of the old Celtic fairy lore. They are thrown into a tub of water, and you endeavour to catch one in your mouth as they bob round and round in provoking fashion. When you have caught one, you peel it carefully, and pass the long strip of peel thrice, sunwise, round your head; after which you throw it over your shoulder, and it falls to the ground in the shape of the initial letter of your true love's name.

21. Talmud, Bava Metzia 85a

A calf was being brought for slaughter, and it hid its head under Rabbi Yehudah haNasi's garment. It was crying. Rabbi Yehudah haNasi said, "Go; you were created for this." In Heaven they said, "Since he does not have mercy, let suffering befall him." One day, Rabbi Yehudah haNasi's maid was sweeping out the house. She swept out some rodents. Rabbi Yehudah haNasi said to her, "Leave them be, for it is written, 'His mercy is upon all of His creations.'" In Heaven they said, "Since he displayed mercy, We will have mercy upon him."

22. Talmud, Berachot 40a

Rav Yehudah taught, citing Rav: One may not eat until he has first fed his animal; it is written (Deuteronomy 11), "And I will put grass in your field for your animal," and then, "And you shall eat and be sated."

23. Rabbi Moshe Isserles (16th century Cracow), Code of Jewish Law Even haEzer 5:14

For medical benefit or other benefit, there is no problem of pain to animals. Therefore, one may pluck a live goose's feather [to use as a quill] without concern for pain to animals - but we do not do this, for it is cruel.

24. Rabbi Chaim David Halevi (20th century Israel), Aseh Lecha Rav 3:20, explaining his earlier ruling

אף שהתירה לנו התורה את השחיטה לשם אכילת הבשר, וגם זה אינו למהדרין, אבל להרבות בשחיטה ללא צורך אכילה למה לנו? והדבר ידוע שהשחיטה בעוה"כ"פ, לשם כפרות לפי נפשות הבית, היא רבה ועצומה, ואוכלים ממנה עד חג הסוכות... ולמה צריכים אנו דוקא בערב היום הקדוש, להתאכזר על בעלי חיים ללא כל צורך, ולטבוח בהם ללא רחמים, בשעה שאנו עומדים לבקש חיים על עצמנו מאת אלקים חיים.

וראיה לזה מדברי שו"ת מהרי"א (ח"א סימן קס"ד), שהמנהג הוא שלא לשחוט ביום טוב של ראש השנה, דכל שחיטה אית ביה צער בעלי חיים רק שהתורה התירתו, וביומא דדינא שכולנו מבקשים רחמים כל היום, 'ורחמיו על כל מעשיו' כתיב, ראוי לנו שלא לעשות שום אכזריות בפועל לשחוט בעלי חיים. וכן אמרו השו"ב שהמנהג בכל תפוצות ישראל שלא לשחוט ביום טוב של ראש השנה עכ"ל (ויש מן הפוסקים שכתבו שראו מנהג נפוץ לשחוט גם בר"ה ואכמ"ל).

והרי זה קל וחומר, שאף ביום טוב של ראש השנה שהשחיטה היא לצורך אכילה, ואף קיום מצות שמחת יום טוב... אעפ"כ ראוי שלא לעשות מעשה אכזריות של שחיטה ביום הזה שהוא יום דין, וכל שכן בערב יוה"כ"פ שהמטרה אינה אכילה (שלשמה הותרה שחיטת בעלי חיים) שאין זה ראוי להתאכזר על בעלי חיים ללא צורך.

ולכן המלצתי ברמיזה, בהערה שצינת בשאלתך, שהמנהג הקדמון שעשו כפרות בעציצי כפות תמרים עדיף בעיני משחיטת כפרות, ולזה התכונתי, כדי למנוע צער בעלי חיים ומעשי אכזריות בערב היום הקדוש. ולדידי טוב וראוי לבטל המנהג הזה כליל כפסק מרן השולחן ערוך, אלא שמי שלבו נוקפן, ורואה בכך כופר נפשו ונפשות ביתו, הרי שיכול הוא לקיים המנהג במעות, כדברי הרב חיי אדם...

Although the Torah permits *shechitah* to eat meat – and even this is not ideal – but why increase *shechitah* that is not for food? It is known that the *shechitah* on Erev Yom Kippur for *kapparat* per the number of people in the home is great and massive, and they eat from it until Succot... And do we need to do this on the eve of the holy day specifically, to be cruel to creatures entirely unnecessarily, to butcher them mercilessly, at a time when we stand to seek life for ourselves from the living Gd?!

There is proof to this from Shu"t Mahari [Yehudah Yaaleh] 1:164, who said that the practice is not to *shecht* on the Yom Tov of Rosh HaShanah, for each *shechitah* includes pain for creatures, just that the Torah permitted it, and on the Day of Judgment, when all of us seek mercy all day, it is written, 'And His mercy is upon all of His deeds,' it is appropriate that we do nothing cruel actively, to *shecht* creatures. And so all of the *shochtim* and examiners said, that the custom throughout Israel is not to *shecht* on the Yom Tov of Rosh HaShanah. End of quote. (Some authorities have written of a widespread practice to *shecht* on Rosh HaShanah as well; this is not the space to discuss it at length.)

This is a logical point. Even on the Yom Tov of Rosh HaShanah, when *shechitah* is for eating, and it even fulfills the mitzvah of joy on Yom Tov... Even still it is appropriate not to perform a cruel deed of *shechitah* on this day, the Day of Judgment. Certainly on Erev Yom Kippur, when the goal is not eating (which permits *shechitah* of creatures), it is inappropriate to be cruel upon creatures unnecessarily.

Therefore I hinted at the suggestion, in the note you identified in your question, that the early practice of performing *kapparat* with palm baskets would be better in my eyes than *shechitah* of *kapparat*. That's what I meant, to prevent pain of creatures and acts of cruelty on the eve of the holy day. To me, it would be good and appropriate to cancel this practice entirely, in accord with the ruling of the Shulchan Aruch, but if someone's heart troubles him and he sees in this practice payment for his life and the lives of his household, he could fulfill the practice with money, like the Chayei Adam's words...